

Νικήτας Σείδης, ἐξ Ἰκονίου, ἤχμαζεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ περὶ τὸ ἔτος 1110 καὶ ἦν ἐχθρὸς τῶν λατινικῶν καινοτομιῶν, καθ' ὧν συνέγραψε τρεῖς λόγους, οἵτινες ἐπιγράφονται οὕτω. 1) Λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς Ῥωμαίους καὶ δύο ταῦτα ἀποδεικνύων, ὅτι τε αἰδεσιμώτερα τὰ νέα τῶν παλαιῶν, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνου, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν, ἐκπορεύεσθαι τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 2) Πρὸς Ῥωμαίους περὶ τῶν ἀζύμων. Ἀντίγραφον τῶν λόγων τούτων ἀπόκειται ἐν τῇ τῆς Μόσχας βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 208 καὶ 355, ἔνθα σημειοῦται ὅτι ὁ μὲν περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λόγος συνετάχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτε ἐνεδήμει ἐν αὐτῇ ὁ Μεδιολάνων ἐπίσκοπος Πέτρος Χρυσολάνος ἐν ἔτει 1112· ὁ δὲ περὶ τῶν ἀζύμων μετὰ ταῦτα ἐν ἔτει 1114. 3) Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 131 χειρογράφῳ τῆς ἐν Ὁξωνίᾳ Βοδλεϊανῆς βιβλιοθήκης σώζεται σύγγραμμα τοῦ Νικήτα Σείδου πρὸς Λατίνους, περὶ γενέσεως τοῦ Ἀδάμ, τῆς Εὐᾶς, τοῦ Σήθ, καὶ περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ἤτοι περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. (β)

Εὐδύμιος Ζυγαβηνός, μοναχὸς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῆς τῆς Περιβλέπτου, ἤχμαζεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ ἐπέζησεν αὐτῷ, θανόντι ἐν ἔτει 1118. Ὁ Ζυγαβηνός συντάξε προστάξει τοῦ αυτοκράτορος Ἀλεξίου πόνημα κατὰ αἰρέσεων Δογματικὴν Πανοπλίαν αὐτῷ ἐπιγράφας καὶ εἰς εἴκοσι καὶ ἑπτὰ τίτλους διαιρέ-

(α) Oudini Comment. de scriptoribus ecclesiasticis. Tom. 2. p. 884.

